

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

CCXXVI. Pius IV. Anno Christi 1559. Ferdinandi I. Imperatoris 2

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65477)

CCXXVI.

PIUS IV.

ANNO CHRISTI 1559.

FERDINANDI I. IMPERATORIS 2.

NOcte sequente diem Christi Domini Natalem anno 1559. in Petri sede collocatus est *Joannes Angelus Medices* Mediolanensis, vir ætate & usu doctus. *Pius IV.* dici voluit, & die festo Epiphaniæ de more coronari. Initio ipso Pontificatûs colatam Ferdinando I. Imperatoriam dignitatem ratam habuit, ejusque tanquam legitimi Imperatoris Legatos honorificè excepit: namque *sublato è vivis Carolo V. Cesare, sublata quoque erant difficultates, quas Paulus IV. objecerat.* (1) Triste deinde exemplum edidit: sed in posterum salubre Pontificum propinquis, ut discerent populos sibi creditos clementer habere, & publica negotia administrare pro Ecclesiæ dignitate. Siquidem in Caraffas Pauli IV. ex fratre nepotes majestatis damnatos animadvertit pœnâ mortis. Carolum Cardinalem jussit laqueo in carcere

Rayn. an.

1559. §.

38.39.42

Spond.

§. 37.

Rayn. an.

1560. §.

2.68.97.

Spond.

§. 1. 2.

§. 1. 2.

§. 1. 2.

Rayn. an.

1561.

§. 1. 8. 9.

80.

Ooo 2

ne-

necari, & Joannem ejus fratrem ce-
vice in vinculis cæsâ, unâ cum aliis
eodem supplicio affectis, ad pontem
Aelium exponi. Mitius actum cum
Alphonso Cardinali ejusdem Pauli
IV. pronepote, qui vitam obtinuit
multatus pecuniâ ingenti. Idem Pon-

Rayn. an. 1562. §. I. 105. Spond. §. I. 21. tiffex Concilium Tridentinum per an-
nos decem intermissum instauravit,
& novem *sessionibus* absolutum emissio-
diplomate confirmavit. Approba-
vit etiam indicem librorum prohibi-

Rayn. an. 1564. §. I. 3. 50. 53. Spond. §. I. 2. torum ab selectis ejusdem Oecume-
nici Concilii Patribus confectum. In-
stituit Congregationem octo Cardi-
nalianum, qui ejusdem Synodi decreta
executioni mandanda curarent, eo-
rum interpretatione sibi reservata.

(2) Idem vetuit Cardinalium & Lega-
torum domus improbis esse pericu-
gium. (3) Et quia cum gravi morbo
laboraret, sermo manaret de succes-
sore ejus eligendo in Concilio cavit,
ne alibi quàm Romæ summus Ponti-
fex crearetur, néve ab aliis, quàm
à Cardinalibus, penes quos tantum
esset jus Pontificis eligendi. Redim-
tegratâ insuper lege latâ à Bonifacio
II. decrevit, Romanum Pontificem
non

non posse sibi successorem eligere, neque adiutorem sibi adsciscere postea successurum in locum suum, quamvis in id Cardinales consentirent. (4)

Anno 1564. Venetos, quod prompto libentique animo Concilium Tridentinum suscepissent, summo opere commendavit, eorum exemplum aliis Principibus imitandum proposuit, utque egregiâ aliquâ significatione præsentibus ac posteris eximiam in eos voluntatem testatam relinqueret, sponte, atque, ut ajunt, motu proprio Reipublicæ amplissimas, ingentibusque substruccionibus insignes Divi Marci Ædes olim à Paulo II. excitatas dono dedit, litteris adjectis, quibus Venetorum pietatem, religionem, ac præclara in Apostolicam Sedem merita extulit. (5) Mortem obiit

anno insequente 1565. nocte, quæ quintum Idus Decembris subsecuta est, annos natus amplius sex supra sexaginta, post Pontificatum quinquenni, mensum undecim, ac dierum quindecim. Moriente adfuere sanctissimi viri duo Philippus Nerus, & Carolus Cardinalis Borromæus sororis filius, qui etiam Ecclesiæ sacramenta ipsi administravit.

Ooo 3

NA.

Rayn. an.
1565. §.
28.
Spond.
§. 19.

ANNOTATIONES.

(1) Raynaldus ad an. 1559. § 42.

(2) Constitut. 81. Sixtus V. Constitut. 74. eidem Congregationi potestatem fecit etiam interpretandi, sed ea duntaxat, quae ad formationem morum, non quae ad sacra dogmata pertinerent. Vide Zegeri Van-Espen Jus Ecclesiasticum Universum Part. 1. tit. 22. cap. 5.

(3) Constitut. 47. quam ratam iussit esse Gregorius XIII. constitut. 12. innovavitque Sixtus V. poënis adjectis constitut. 6.

(4) Raynaldus ad an. 1561. §. 9. *Occasionem huius sanctionis restituende potius, quam instituende, cum jam olim in Concilio Romano sub Bonifacio II. emanaverit, videtur ex parte innuere Virollellus in additionibus ad vitam Pii IV. quam Diana par. 10. tract. 5. De potestate Pontificis eligendi sibi successorem retulit, quem Lector sciendi cupidus consulere potest, inveniētque agitatam inter Canonistas quæstionem, sitne hoc iure, ut vocant, Divino, an Canonico, vel naturali interdictum: quam etiam controversiam doctissimè more suo expendit Prosper Fagnanus in 2. part. primi Decretal. cap. Accepimus De pactis num. 16. Vide Pii IV. constitutionem 63. quæ predecessorum suorum Alexandri III. Gregorii X. Clementis V. Clementis VI. & Julii II.*

constitutiones de electione Pontificis innovat, declarat, supplet. Vide etiam annotat. I. ad Bonifacium II.

(5) Andreas Maurocenus Histor. Venet. lib. 8. ad an. 1564. pag. 329.

CCXXVII.

S. PIUS V.

ANNO CHRISTI 1566.

MAXIMILIANI II. 2.

PIO V. antea *Michaëli Ghislerio*, in Boschi oppido Derthonensis Diocesis in Insubria nato, Catholicæ Ecclesiæ curam anno 1566. VII. Idus

Januar. Cardinales tradiderunt. Re-nunciatum Pontificem stupor silentiūque defixit. Rogantibus causam respondisse ferunt: *Se in monasterio viventem sibi & Deo optimè de æterna salute sperasse, creatum Episcopum & Cardinalem cœpisse timere, electum Pontificem pœne desperare.* (1)

Quibus verbis significavit, quàm ægrè susciperet datum sibi Sacerdotium summum. Sed ille tamen nihil tale recusandum ratus, in quo

Ooo 4 di-

Lader-
chius an.
1566.
pag. 1. §. 1
pag. 2. §. 5.
p. 5. §. 13.
p. 18. §. 52.
p. 26. §. 61.
Spond.
§. 1. 4.
5. 27.